

Forfatter: [Martin Brun]

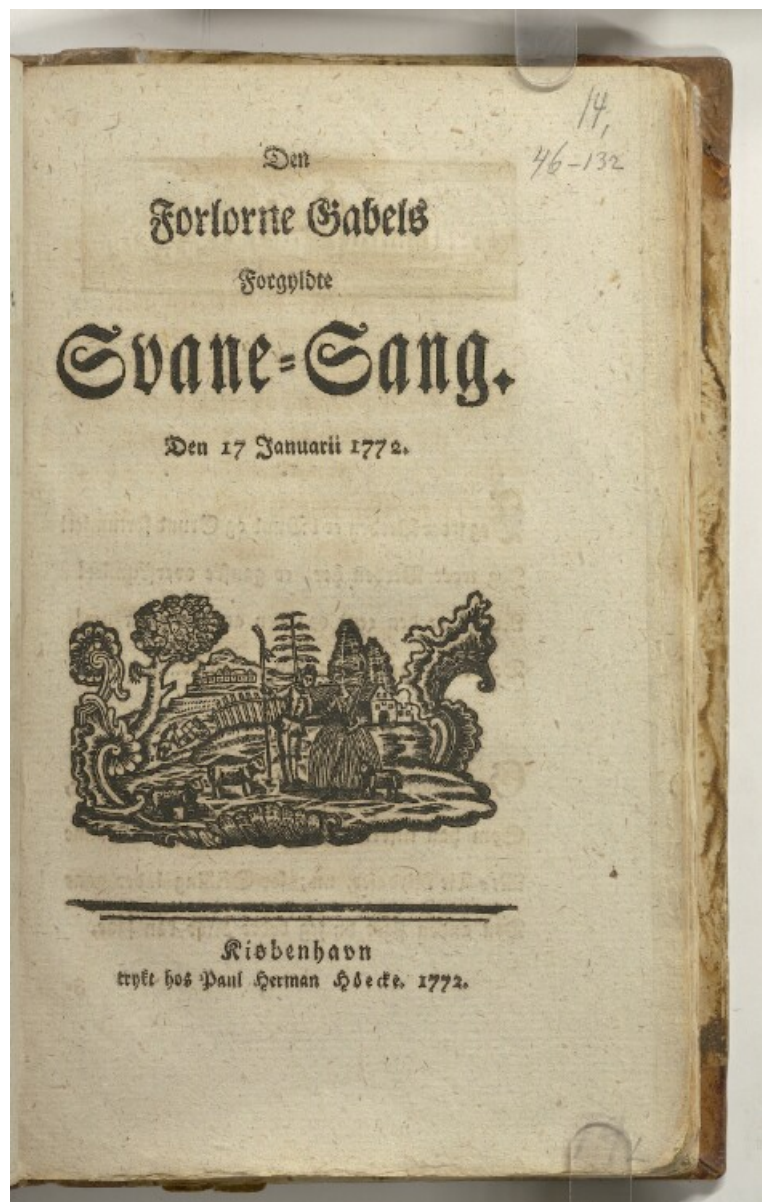
Titel: Den Forlorne Gabels Forgylde Svane-Sang, Den 17 Januarii 1772.

Citation: [Martin Brun]: "Den Forlorne Gabels Forgylde Svane-Sang, Den 17 Januarii 1772.", i [Martin Brun]: *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, P.H. Höecke, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_007-shoot-workid2_007_014/facsimile.pdf (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

STANDPUNKT

1772

1.

Jeg troer Verden er i Bund og Grund fortunlet!
Jeg troer Verden her, er ganske overskumlet!
Nu gaaer den eene op; den anden raaber der!
Den eene siger Top; den anden kommer her!

2.

Guldræffer, Hattie og Guldsnoer at bekomme,
Som han tilforne dog har betalt af sin Lomme
Med Tio Rixdaler, nu; for Skilling lader gaae
Den anden siger du jeg bedre Klob kan faae.

1772

3.

3.

Min Kiære Broder dig en Kiødning vil jeg give
For Lyve Skilling sig, som min Skæder Medise
For Eys Risdaler og betreet i Sex Aar har,
Kom lad os blive dog ret cenige min Far.

4.

Forgylte Speiler Een, forgyldte Støler anden
I Satans Skind og Breen; hvor seer vi nu Kiøb-
manden?
Naaber de Dagge som, sig nu Derige vil;
Kom Broder! I saa kom! vi sætter det paa Spil.

5.

Selv Theemaskiner og, Solokammer Solothee-
skeeder,
Selv Taffel, Solvubr der; Solopenge sig bereder
At tuure denne Nat det vusse hver en maac,
Det er en ædel Skat; naar pengene kuns gaar.

6.

4

6.

Men naar en gammel Kof, en gammel Klokke springer
Iblandt en umild Flok, i Luften sig opsvinger
En Pels, en Sætt sig maae forseie holdes fal,
Man gaaer og grubler paa, man ved ei hvor det skal.

7.

Fra Ponce Huusene en talrig Mængde kommer
Med Poncebollerne, med Uhr i begge Lommer,
De sælger gar en Hest, som Priis tilforne vandt,
Jeg troer allerbest, den Liebhabere sandt.

8.

En Skeis som Mons. G. selv med sin lille Frue,
Dg hvor i Jomfrue D. sad skinnende som Lue,
Forgangen Sommer til den angennemme Skov.
De adle Hætte vil; (ret som det var en Lov.)

9.

9.

Med Force brække ja, og stille fra hinanden.
Min lille Nymphe ha? han staaer dig jo for Vandens
Som var din Kiereste og dig paa Arme bar,
Som var den eeneste i Favn dig taget har.

10.

A Gangen om jeg ret, kan huske tale sig
Du est en meget nør, en lille vakker Dige
Derfore vil jeg troe din Nøst opmuntre kand
Den faldne udi Nøe, og sætte den i Stand.

11.

Men hvorfor skal min Ven, saa meget om dig skrive
Du blir dog aldrig den, som Skriverlen vil give
Skrivtavlen laanes men (det ved man vel, som du
Skribenten Blæk og Ven, maa give da og nu.

12.

Det var en Himmel Storm, som Kiøbenhavn
bespante

Det var en Himmel Storm, som Nympferne antændte

Det var en Jammerdag, en Ulykselig Tid

Da Pøbelen sit Flag, udsatte hid og did.

13.

Paa Østergade og, i Wiingaardsstrædet flere

Die lille smule dog; jeg vil opregne meere

I Ullegaden Tre i Løregaden Sex

Som Stormen havde see! Udseiet som en Høy.

14.

Door vil man tale om de lille smukke Huuse

I Kirkestræde som, om Natten vilde soufe

De blev jo slaget ned de blev jo reent omstedt

Det var og Skade med, for dem som havde kiøbt.

15.

15.

Forlorne Gabel dig ey heller skaane vilde,
Behüt uns naadelig; for E. og Br. Gilde
Som ey bevarede sin egen fiare Sen,
Dg ikke reddede med nogen god Forben.

16.

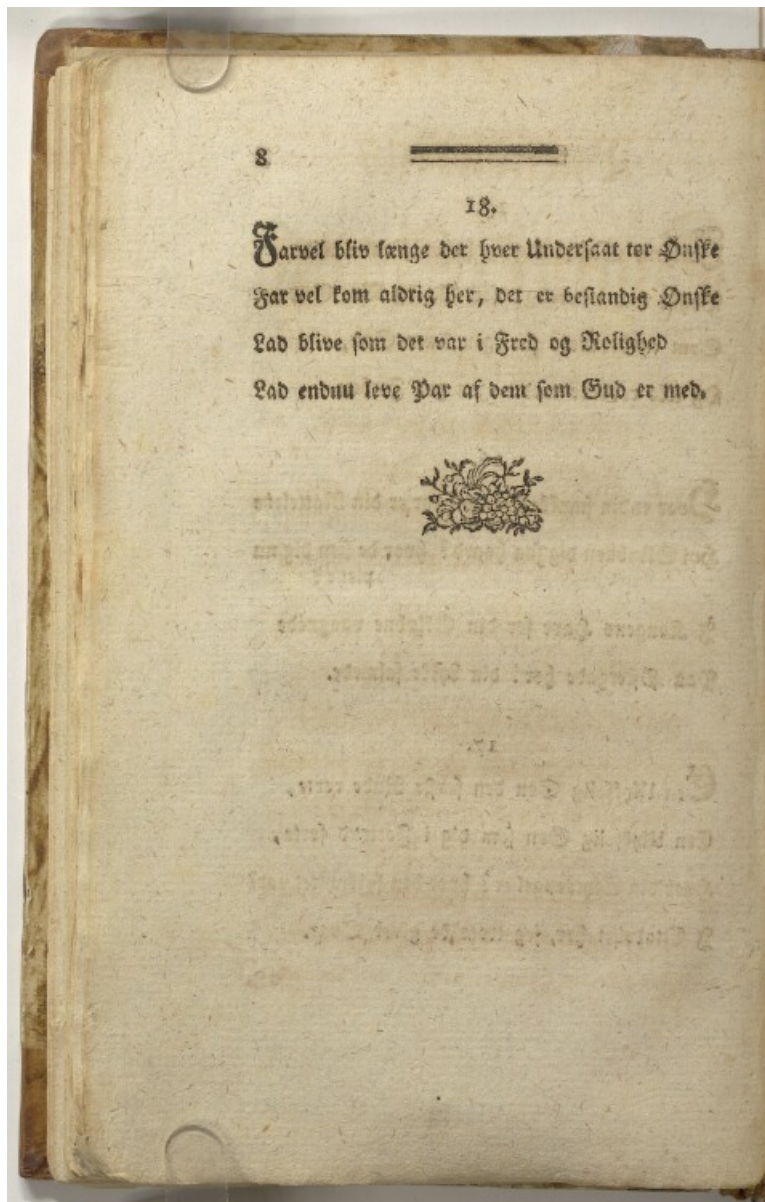
Hoor er din smukke Gaard hoor er din Mattelene
Hvi Skabnen dig saa haard? hvor de som dig nu
pleye?
I Kongens Have for din Skløbne vaagnede
Paa Stergade her! din Lykke salmede.

17.

En Ulyksalig Sen den første Klude rørte,
En Ulyksalig Sen som dig i Fortrad førte,
Hvor din Skjtsengel er? hvor den forknyttet var?
I Citadellet her, jeg troer de giver Svar.

18.

8

18.

Farvel bliv længe det huer Undersaat ter Onske
Far vel kom aldrig her, det er bestandig Onske
Lad blive som det var i Fred og Røstighed
Lad endnu leve Nar af dem som Gud er med.

